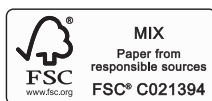

David Ärlemalm
Som natten

FORUM

Tidigare utgivning

Lite död runt ögonen 2020

Bokförlaget Forum, Box 3159, 103 63 Stockholm
www.forum.se

Copyright © David Ärlemalm 2021
Svensk utgåva enligt avtal med Hedlund Agency

Omslag: Kerstin Hanson

Omslagsfoto: CC/M Möller

Författarfoto: Gabriel Liljevall

Tryckt hos ScandBook EU 2021

ISBN 978-91-37-15596-8

Till min fru Marlène. Och min syster Gunilla.

April 2016

ASYNJA BLUNDADE OCH tänkte att hon var på en nöjespark. Att hon satt i en plaststock i en forsränna på väg ut över kanten. Hon räknade tyst till fem, började från början igen. Vågorna slog emot kanoten, stänkte in kallt vatten. Hon satt på golvet mellan männen som paddlade, pressade knäna mot insidan av skrovet. Armarna om barnet i bärsjalen, jackan uppdragen för att skydda det. Rädd för att röra sig, rädd för att påverka balansen.

Männen förde paddlarna från sida till sida, skrek till varandra genom regnet och blåsten. Hon kunde inte se vart de var på väg, men ön låg någonstans framför dem, säkert så.

Från stranden hade hon sett konturerna långt borta över vattnet, en mörk siluett av trädtoppar.

Jag sätter mig inte i den där utan flytväst, inte med Snäckan, sa hon.

Männen drog ner kanoten mot vattnet. De svarade inte.

Asynja försökte luta sig framåt, men Snäckan gjorde det svårt. Hon gnydde knappt märkbart genom stormen, rörde försiktigt på armar och ben. Sov hon? Kunde hon sova genom det här?

Havet rörde sig omkring dem i väldiga vågor. Lyfte dem och slog av takten. Flyttade dem i oförutsägbara mönster.

Kevin vände sig om, sökte Eddies blick.

Asynja såg rädslan i det tatuerade regnvåta ansiktet.

Paddla rakt på bara, så styr jag oss rätt, skrek Eddie bakom henne.

Alltid den säkra, alltid den med svar.

Det kalla vattnet forsade fram och tillbaka i kanoten. Asynja fylldes av sorg när hon såg på Snäckan. Vi dör här tillsammans, i den här natten. Hur ska jag få dig att sova genom det?

Knappt hade hon avslutat tanken innan en blixtnyste upp himlen och försvann. Där var de mörka träden. Och klipporna. Alldeles nära.

När de nådde en öppning gick allt fort. Havet bar upp dem och slungade in dem sista biten mot land.

Kevin snavade upp och ur, hamnade på knä framför kanoten vars bakre del krängde i vågorna.

Vi måste få upp den, skrek Eddie.

Kevin satt stilla, som om han tvekade inför denna sista ansträngning.

Eddie vadade fram och sa något till honom.

De tog varsin sida och drog.

Asynja klev ur på skakiga ben. Armarna om Snäckan. Det kalla vattnet dröp från kläderna.

Var är stugan? frågade hon.

Fem timmar tidigare

DET VAR FÖRSTA gången. Snäckan sträckte ut armarna och fick tag om tygkatten. Rullade runt på rygg med fångsten i händerna. Gurglade nöjt och försökte tugga på den. Am am am, lät det.

Genom hallen hörde hon hur det ryckte i dörren. När den inte gick upp följde tre snabba ringningar. Innan hon hunnit öppna kom tre till. Eddie orkade aldrig låsa upp.

Baby, sa han.

Trängde sig förbi in i hallen.

Han hade inte kallat henne baby sedan den där kvällen två veckor tidigare. Var det slut på tystnaden nu? De svidande huggen och anklagelserna?

Kevin släntrade in efter. Visslade beatet till någon ny låt han skrivit. Nickade när han såg henne.

De sparkade av sig skorna.

Lägg upp det här, sa Eddie och gav henne en påse från Happy Chicken.

Från köket hörde hon hur de pratade och skrattade. Dunsen när Eddie slängde sig på soffan. Kevin som började leka med Snäckan med övertydlig bebisröst.

Hon lade upp de friterade kycklingbitarna på ett fat, pommes på ett annat och såserna på ett tredje. Tog ut allt i rummet.

Ikväll har vi något att fira, sa Eddie.

Fint. Vad firar vi?

Hon hade svårt att ställa om, möta dem i glädjen. Två veckor av tystnad var en evighet. Och Eddie hade inte varit hemma på ett dygn. Men det var inget ovanligt, han kom och gick som han ville.

Kevin här, alltså min jävla bror och jag, har precis låst den bästa dealen nånsin. Det blir inget mer spring på klubbar och slänga småkrafis efter påtända villaungar.

Eddie och Kevin gjorde en highfive.

Låter fantastiskt, sa hon.

Kevin lutade sig ner, skakade på huvudet och lät Snäckan greppa efter de dinglande rosa hårtestarna. Skrattade och bände försiktigt bort fingrarna när hon gav ifrån sig ett tjut och slet tag.

Asynja tog en kycklingvinge för att delta, doppade i curry-såsen och satte sig bredvid Kevin på golvet.

Vad har ni haft för er? frågade han.

Det vanliga, varit ute en sväng, hängt i parken. Trodde jag hade bokat tid i tvättstugan, men måste glömt det.

Hon hörde hur tråkigt det lät.

Vi har sjungit lite också, lade hon till.

Jävlar, ni har fullt upp, sa Kevin med ett skratt.

Tro mig, varit på om att hon ska börja träna, sa Eddie och satte på tevespelet. Du vet, hon fick gymkort, och de har till och med barnpassning. Vad är ursäkten liksom? Dags att lägga några timmar på trappmaskinen, få ordning på bakdelen. Tar

hon tag i det och bränner några kilo så cashar jag för bröstet. Men då får hon visa lite jävla vilja först.

Där kom den.

Snäckan är fortfarande för liten, sa hon. Barnet ska vara minst ett halvår för passning.

Hon snackar, sa Eddie. Snäckan är fyra månader, ingen ser någon skillnad. Och hur gammalt ska barnet vara innan mamman börjar supa sig redlös då? Kan du svara på det, Asynja?

Kevin pendlade med blicken mellan dem, alltid spröten ute. Ska du inte berätta? frågade han Eddie.

Absolut.

Eddie lutade sig fram i soffan.

Lyssna.

Jag lyssnar, sa Asynja.

Det blir en del förändringar från och med nu. Det är precis det här vi snackat om, alltså nästa nivå. Vi kommer bli som Rune, eller inte som Rune, men du fattar, mindre skit på våra händer.

Eddie gjorde en paus. Sörplade i sig det sista från läsken samtidigt som han höll upp en hand för att markera att ordet inte var fritt.

Det är den här snubben på gymmet, vi har passat åt varandra några gånger, han vet att jag håller på och jag vet att han håller på. Och nu ville han ta ett snack, aa visst sa jag, och vi sågs utanför vid tunneln, när vi bänkat klart alltså. Och du känner mig, först trodde jag att han var full av det. Men nej, det visade sig stämma. Han satt på grejer han behövde bli av med snabbt. Och ja, det är klart att han inte kom till mig först, men alla kan inte få fram kontanter utan vidare. Fick ner det rejält och ändå såg tönten tacksam ut. Allt vi behöver

göra är att sitta på grejerna några månader, chilla du vet, för de är lite heta just nu. Sen kan vi kränga dem till grabbarna i Norrköping, inte som att de bryr sig. Och det här är alltså inte nånting som ska hända och kan skita sig på vägen. Det har redan hänt, det är det fina. Vi har grejerna. Fattar du?

Eddie brukade inte släppa in henne. Och hon visste inte hur hon skulle svara. Istället log hon och upprepade:

Låter fantastiskt.

God damn right, sa han.

Tror lilla s är på väg att somna, sa Kevin. Smart unge, blir trött av farsans pladder.

Käften.

Eddie slängde en pommes i pannan på honom.

Jag tar henne, sa Asynja. Hon fick flaskan precis innan ni kom, och nu har hon lekt också. Ja, det har du, klart du blir trött då.

Hon pussade Snäckan på kinden och reste sig upp.

Kevin satte sig bredvid Eddie i soffan.

Ska vi? frågade han.

Visst, lägg upp varsin fet, sa Eddie.

Blir sista i så fall.

Fixar mer sen, jag messar Tero.

Kevin tog fram kuvertet. Hällde ut pulvret på ett reklamblad. Fördelade och hackade, formade till linor.

Asynja lade sig intill Snäckan på sängen. Lyssnade till de uppspelta rösterna och ljudet från tevespelet. Lät dem flyta ihop. De skulle inte stanna, de mellanlandade bara innan de tog sitt firande vidare till Hanks Heaven eller någon bar inne vid Skanstull.

Innan Snäckan var hon en del av natten. Eddie skötte sunkbarerna och Kevin klubbarna. Båda behövde någon som bar, och väntade en bit bort medan affärerna gjordes upp, det föll på henne.

Snäckan låg ihopkrupen på sidan, med de små händerna under hakan. Asynja smekte henne över huvudet. Tog en bild. Lade ut på Instagram med ett hjärta under. Det skulle ordna sig mellan henne och Eddie, det visste hon. Bara hon inte gjorde bort sig igen.

ASYNJA FÖLJDE DET flackande ljuset från mobilerna. Steg för steg över stenar och rötter, duckade grenar, slog emot träd. Eddie och Kevin rörde sig någonstans framför henne. Hon snavade och föll när de klev ner i en sänka. Skrapade handen mot en sten när hon famlade efter stöd. Snäckan sprattlade till och började gråta. Asynja klättrade uppåt, rev upp jord och rötter, skyndade för att inte hamna efter. Så öppnade sig skogen mot havet. Bara en bit bort hävde sig väldiga vågor, ännu större på den här sidan ön. Mellan dem och havet stugan. Liten och låg, inte mer än ett ruckel nerkilat i klippskrevan.

De steg ner från ett mörker till ett djupare. Ljuskäglorna sökte utmed väggarna. Ett bord och en bänk under ett förbommat fönster. Två stolar, vedspis, en säng utmed andra väggen. Allt såg gammalt ut, som från en annan tid.

Eddie tog en lykta som hängde vid sidan av dörren. När han vred på reglaget lyste den med ett svagt blått sken som gav rummet en dunkel belysning. Han gick fram till väggen och tog tag i vad som såg ut att vara knoppen till en garderob.

Kom, sa han.

Asynja tittade in. En smal säng, ett sängbord och ett litet

fönster, inte mer än en glugg mot havet. Snedtaket gjorde rummet mindre, men det var tillräckligt. Det låg några filtar och en kudde i fotändan av sängen.

Hon lämnade dörren öppen för att något av ljuset skulle nå in. Klädde av Snäckan, torkade henne noga med en filt, lindade in henne i en annan. Lade en kudde som skydd vid sängkanten och gav nappen. Såja, gumman, såja. Skriken övergick i ett intensivt gnyende.

Hon drog av sig de dyngsura kläderna. Hällde ut innehållet från ryggsäcken på sängen och kände sig fram. Hittade trosor. Strumpor. Ett linne. Snäckan hulkade till, hostade hest och började gråta. Asynja lyfte upp och värmden den lilla kroppen mot sin, vyssjade tills hon tystnade.

Det är bra nu gumman, du är trygg nu, viskade hon med sin lugnaste röst.

Vinden tjöt med en dov ton som blev till ett högre pipande där den sökte sig in. Kevin hukade vid spisen. En släckt cigg i mungipan. Han stoppade in vedträn och bitar av gammalt tidningspapper i ugnen.

Vad hände egentligen? sa Asynja.

Hon hade svept in sig i en filt och hängt upp de blöta kläderna över stolarna intill spisen.

Han såg på henne med stirrig blick. Tatueringarna likt skuggor över det insjunkna smala ansiktet. Han skakade på huvudet och stoppade in ännu en bit papper.

Hur illa är det då? På typ en skala mellan ett och tio?

Kevin tog ciggen från munnen.

Tusen.

Den djupa rösten lät som om den tillhörde någon annan. Han tog tändaren från spisen. Det knastrade till när lågorna tog fart. Rök pyrde ut.

Skit också.

Han rörde sig bakåt, fortfarande på huk.

Finns det inte en sån där lucka i skorstenen, som går att öppna? sa hon och drog igen dörren till en glipa.

Han reste sig med ena armen över ansiktet. Följde röret som gick upp från spisen. Hittade vredet halvvägs mot taket. Drog ut det samtidigt som Eddie kom in med en hink vatten.

Fan gör ni?

Spisjäveln, muttrade Kevin mellan hostattackerna.

Hon stängde glipan till rummet och sökte sig fram till det lilla fönstret och haspen som höll igen det. Lät den kalla vinden blåsa in frisk luft.

Hur går det med vattnet? frågade hon genom dörren.

Vi är rätt jävla upptagna med att få bort all rök, sa Eddie från andra sidan.

Asynja gjorde i ordning väskan innan Snäckan föddes. De sista veckorna av graviditeten var den med överallt. Där fanns tvättlappar, blöjor, hudsalva, nappar, Alvedon, plåster, en plastbox med ersättningspulver och en nappflaska. Snäckan började med flaskan redan under det första dygnet. Mjölken ville inte komma. Dina bröst är för små, sa Eddie, men barnmorskan sa att det inte berodde på det.

När hon till slut fick vatten blandade hon ersättning och lade sig intill Snäckan. Höll flaskan mellan dem och kände värmen sprida sig. Såg på henne i mörkret. För liten för att förstå något av faran de befunnit sig i.

Förlåt, viskade hon. Jag ska ta hand om dig.

Hon somnade med armarna om den lilla kroppen.

När hon väcktes av Snäckans rörelser var det fortfarande mörkt ute. Hon gav flaskan och lyssnade till de dova rösterna från rummet intill. De talade lågt och hetsigt. Hon uppfattade enskilda ord, glas som klirrade. Sprit, de har hittat sprit.

Aight, några dagar bara ... Lyssna nu. Hur skulle vi veta? Hänt är hänt ... Nej ... Du hör inte på ... Vi hämtar grejerna sen ... Nej, vi måste hålla oss undan.

Eddies röst.

Följd av ett hulkande.

Kevin. Alltid den svage, alltid den känslige.

DAMMET VIRVLADE I ljusstrålen från fönstergluggen. Asynja vaknade från djup sömn, låg stilla och lyssnade efter andetag från Snäckan som sov intill. Hon gick igenom natten i huvudet. Hon hade sovit bredvid Snäckan när Eddie ringde. Först orkade hon inte svara, men han gav sig inte.

Vad vill du? frågade hon sömndrucket.

Fem minuter. Du har fem minuter. Möt oss utanför porten. Snackar du om?

Vi måste dra. Ta med dig Snäckan och möt oss utanför.

Vadå dra? Det är mitt i natten, hon sover, vi tänker inte åka nånstans.

Lyssna nu, lyssna på mig. Det här är på riktigt, precis som vi snackat om. Jag sitter med Kevin i bilen. Vi är där om några minuter. Då måste ni stå nere i porten, hör du det?

Varför?

Nej.

Vadå nej?

Nej, som i inte nu. Vi tar det sen. Gör som jag säger bara.

Du måste säga något, Eddie, så jag förstår. Jag låg och sov, kan inte bara ställa om.

Dra, vi måste dra. Fattar du?

Från vad?

Du får veta allt sen. Vi är snart hemma. Ta bara Snäckan och kom ner.

Eddie andades tungt på andra sidan. Trafik i bakgrunden, motorljud från bilen.

Hon reste sig ur sängen, lät Snäckan ligga kvar. Drog på sig samma kläder hon tagit av några timmar tidigare. Gick på toaletten. Kollade ansiktet i spegeln och suckade uppgivet. Lade foundation och mascara på halvminuten. Ner med sminkväskan i ryggsäcken. Tandborsten, ett extra par trosor, strumpor, laddare. Mobilen ringde. Ja ja, vi kommer. Hon stoppade ner två ombyten och några extra blöjor till Snäckan i skötväskan. Svepte på sig bärsjalen samtidigt som hon värmden en flaska i micron. Stannade till vid synen av Snäckan i det svaga ljuset från sänglampan. Så fridfull hon såg ut, alldeles inne i sitt eget. Asynja lyfte upp henne och lade henne tillrätta innanför sjalen. Det ringde igen. Hon drog på sig skorna, krängde på jackan, tog ryggsäcken och skötväskan.

Eddie stod i porten när hon kom ut från hissen. Bilen precis utanför. Kevin satt i passagerarsätet, huvudet i de tatuerade händerna. Testar av den rosafärgade kalufsen stack fram mellan fingrarna.

Tid det tog, sa Eddie.

Han rörde sig otåligt.

Skyndade så mycket jag kunde.

Hon sträckte över ryggsäcken.

Din mobil.

Vad?

Får jag den.

Varför?

Ge hit den bara.

Hon stängde av och lämnade över den.

Hoppa in, sa han och rundade bilen.

Hej, Kevin, sa hon från baksätet.

Mummel till svar.

Barnstolen?

Ligger i bakluckan, ingen tid för det, sa Eddie och lämnade parkeringen i hög hastighet.

Ta det lugnt, sa hon.

Han svarade inte.

Eddie körde fort. Och ännu fortare när de lämnade ringleden och de norra förorterna. Regnet smattrade mot taket. Då och då for de förbi bilar som försvann i backspeglarna. Hon tittade ut på de mörka konturerna av landskap och hus. Det var tyst från framsätet. Ingenting av den vanliga jargongen. Hon försökte prata med dem, försökte få veta vart de var på väg, varför Eddie tagit hennes mobil. Han sa bara: senare, inte nu, du väcker Snäckan. Till slut skrek han till, vände sig om och pekade på henne utan att sänka hastigheten. Hon tystnade.

EN FUKTIG RÅ kyla fyllde rummet. Asynja reste sig försiktigt och svepte filten över axlarna. Eddie sov på bänken under fönstret. Sängen var använd men Kevin syntes inte till. En tom flaska whiskey på bordet. Ett sting av besvikelse. Hon drack vatten ur kastrullen innan hon ställde den på spisen. Var osäker på om hon behövde tömma askan innan hon lade in ny ved.

Eddie låg på sidan under en filt, snarkade som vanligt. Hon rörde vid honom. Snarkningarna upphörde. Han låg stilla och väntade ut henne. Hon valde sina ord noga.

Du, skulle behöva hjälp med spisen. Måste göra ersättning, vill inte att det ska sluta som i natt.

En minut, mumlade han.

Spritångor från andedräkten. Hon tvekade innan hon fortsatte.

Ska jag ta ut askan innan?

Fixar det. Måste bara vakna. Eller fan, fråga Kevin, behöver sova en stund till.

Eddie drog upp filten över axlarna.

Han är inte här.

Va?

Måste gått ut eller något. Han är inte här i alla fall.

Eddie satte sig upp, förde handen över ansiktet, drog in luft.

Fan är det nu då?

Han sträckte sig efter mobilen.

Vet inte, sa hon. Jag vaknade precis. Han kanske bara gick ut och pissade.

Eller så doppade han näsan för djupt i kladdet.

Kan du inte ordna spisen nu? Snäckan vaknar när som helst och du vet hur det blir.

Alldeles strax, ska bara kolla en grej, sa han och svepte med fingret över skärmen.

Snälla.

Lägg av, jäkta mig inte.

Han höll upp en hand.

Bara det att om hon vaknar.

Aja.

Han reste sig. Tog en avlång spade som hängde vid sidan av spisen, drog ut askan och tömde den i en bunke. Lade in ny ved, två bollar tidningspapper och tände. Satt kvar och blåste innan han stängde luckan.

Klarar du dig nu? Fixar du att värma vatten alldeles själv?

Visst.

Jag går ut och kikar efter Kevin, sa han.

Hon tog vatten ur hinken. Sköljde ur flaskan i slasken och gjorde en ny. Precis när den var klar hörde hon det tilltagande gnyendet från sovrummet. Hon hyschade samtidigt som hon gick in, satte sig på sängkanten och lyfte upp Snäckan.

För första gången såg Asynja rummet i dagsljus. Eddie hade tagit bort fönsterluckorna på utsidan.

Hon kände på kläderna. Drog på sig de röda adidasbyxorna och hoodien. Bärsjalen fick hänga kvar. Hon satte sig på köksbänken med knäna uppdragna och tittade ner mot vattnet. Solen glittrade i vågorna på andra sidan berghällen. Kanten av en brygga stack fram.

Huvudet värkte. Hon borde packat med kaffe. Och mat, vi har ingen mat med oss. Om Eddie bara sagt vart vi skulle.

Dörren öppnades. Först Eddie, sedan Kevin med sänkt huvud.

Var bara ute och rökte, sa han.

Slingor av den spretiga rosa kalufsen stack fram från luvan och hängde ner mot ögonen. Den gängliga kroppen rörde sig mot bordet med ryckiga steg.

Skulle döda för en kopp kaffe, sa hon.

Eddie och Kevin utbytte blickar. Kevin satte sig snabbt, stötte armbågarna i bordet, höll händerna för ansiktet.

Behövs inte, finns kaffe.

Eddie pekade på skåpet ovanför diskbänken.

Där fanns en halv burk snabbkaffe, några tepåsar på ett fat, skorpor i en uppriven plastpåse, en förpackning knäckebröd och några konserver.

Ska vi leva på det här? sa Asynja.

Ja. Och ris. Finns en påse under diskbänken.

Snäckan då? Ersättningen kommer ta slut, blöjorna också.

Lyssna nu, Asynja. Vi bara mellanlandar här. Vi drar imorgon, då fixar vi blöjor och allt sånt. Vi behöver bara planera några grejer, jag och rapstjärnan här.

Kevin grymtade till, viftade avvärijande med handen, reste sig och blandade en kopp kaffe.

Går ut och tar en cigg, sa han.

Tänk på att de ska räcka till imorgon, ropade Eddie efter honom.

Är ni okej? frågade hon när Kevin gått ut.

Vad menar du?

Du och Kevin.

Äh, du vet hur han är med sina dippar.